

MÉG IS

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZSÉG LAPJA www.ude.hu

„Az embereknek szükségük van segítségre, de ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts.” (Calcuttai Szt. Teréz)

Fényt, fényt Uram!

Uram, Te kezdettől fogva fölvetted a kapcsolatot az emberrel. Nemcsak megteremtetted, hanem állandóan végigkíséred az embert és annak sorsát addig, ameddig számunkra ismeretlenül akarod.

Szakkifejezéssel úgy mondjuk ezt, hogy kinyilatkoztatást adtál nekünk. Szavaidra az ünnepélyes szót mondjuk. A Te szavad: A Szent Ige. A kinyilatkoztatásodat hallottuk és halljuk egész történelmünk folyamán. Tudjuk tehát – legalábbis alapjában véve –, hogy mit kívánsz tőlünk. Azt is tudjuk, hogy a földi sors nincs időhöz kötve, s egyszer valamikor az örökkévalóságba torkollik.

Azt tudjuk, hogy kettős sorsunk van. A Földön is megadtad a programot: „Hajtsátok uralmatok alá a Földet!” Ugyanakkor közölted velünk, hogy a földi sors egyenként, időben az egész emberiséget figyelembe véve, bizonytalan idő múlva, ahogy már említettük, az örökkévalóságba torkollik.

Adtál, Uram, kinyilatkoztatást. De külön magyarázat szükséges hozzá, hogy a kétféle sorsot hogyan alakít-

suk ki. Van-e idő arra, hogy dolgozzunk is, meg Veled is beszéljünk meg programunkat. „Vasárnap mise? Vasárnap is dolgoznom kell. Mikor beszéljünk akkor Veled?”

Hogy ezt a kombinált sorsot hogyan alakítsuk ki, csak a Te különleges fényed által tudhatjuk meg. A Szentírásban le van írva a Te kinyilatkoztatásod, de azt már nem tudjuk, hogy pontosan hogyan értelmezzük.

Fényt, Uram, fényt! Te magad nagyon jól tudod, hogy ez az értelmezés milyen nehéz. Éppen azért Te magad azt is megígérted, hogy nemcsak kinyilatkoztatást adsz, hanem annak helyes értelmezésére a Szentlelket is elküldöd.

A mai világban úgy érezzük, hogy a Szentlélek már nem törődik velünk. Vagy talán mi nem olvassuk el, nem tanulmányozzuk eléggé a leírt kinyilatkoztatást?

Imádkozzunk az adventi ének szavaival: „Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Édes Istenünk.”

Zsolnay Béla
plébános

Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök beszéde

*Székesfehérvár, Városház tér,
2006. szeptember 26.*

Sokan elvitatják van-e jogom szól-
ni, közéleti kérdésekben beszélni.
Van, sőt kötelességem is! A Szentatya
is szól! Van, mert állampolgár vagyok.
Amit az Egyház megtilt, az a pártok-
ban való tisztségviselés. Ezt nem is
tesszük. Van, hiszen az Egyház is szük-
ségesnek tartja a közéleti kérdésekben
való megnyilatkozást, ahogy azt szo-
ciális tanításában is közzé teszi.

Ezt tették Tomori Pál és az egész
Püspöki Kar Mohácson, akik életüket
áldozták a hazáért. Ezt tette Mind-
szenty bíboros, hercegprímás, aki az
üldözöttek védelmében viselte el a
nyilasok sopronkőhidai, és az ávosok
Andrássy úti börtönét. Ezt tette Apor
Vilmos, aki életét adta a lányok és asz-
szonyok védelmében, amiért az orosz
katonák lelőtték. Ezt tette a zsidók vé-
delmében életét áldozó Salkaházi Sára
és ezt tette Prohászka Ottokár püspök,
Magyarország apostola és tanítója.

Az idei jubileumi esztendőben az
erkölcsi megújulás évét hirdettük meg,
mert „Nemzetünk nagyon nagy bajban
van, csak Isten irgalma menthet meg
minket.” Szándékunknak különös ak-
tualitást adnak a jelenlegi belpolitikai
események, melyek világosan mutat-
ják az erkölcsi válság jeleit. Az erkölcsi
alapok hiányából pedig egyenesen kö-

vetkeznek a gazdasági, politikai, közéleti
és családi élet válsága. Ez szakítja szét
a társadalom rétegeit, állítja szembe
egymással a társadalom különböző
csoportjait.

Világosan kell látnunk, hogy ha-
mis, rossz eszközökkel jót elérni, igaz
ügyet szolgálni nem lehet. A bűn csak
rosszat terem, a hazug eszközök csak
hazug célok megvalósulását segít-
tik. Sürgetjük, és segíteni akarjuk a
társadalom megújulását, melynek útja
csak az erkölcsi megújulás lehet. Egy-
házunk a maga tanításával ennek szol-
gálatában áll.

Fáj, és terhesnek érezzük, hogy
mindig azt mondják nekünk – akik
polgári értékrend szerint akarunk élni
– szégyellnünk kell magunkat, hogy
mi szakítjuk szét a társadalmat, hogy
szélsőségesek vagyunk! Ezt sugallják a
fizetett politikai hirdetések, erről szól-
nak a kormánypártok vezetőinek nyi-
latkozatai. Közben ők figyeltetik meg,
ki van itt jelen, és ők készítettnek listá-
kat a gyűléseink résztvevőiről. Minket
vádolnak azért a vandalizmusért, ami-
től elhatárolódunk, és amiben nem is
vettünk részt, és amit itt is távol tar-
tunk magunktól, összejöveleinktől.

Fáj, hogy tudatosan és hosszan,
megfontoltan hazudtak, becsaptak és

félrevezettek mindenkit, miközben Orbán Viktort neveztek hazugnak; hogy legyalázták hazánkat, melyre fel- esküdtek;

– hogy beszédüket 18 éven aluliak- nak nem ajánlanák, még egy filmben sem engednék meg,

– hogy nem végezték el a munká- jukat, amelyre megbízást szereztek,

– hogy a múlt miatt és nem a jö- vőért kell megszorító csomagokat nyakunkra venni, mivel a négy év kor- mányzati munkájának elmulasztása súlyosan növelte az államadósságot,

– hogy nincs igaz beszéd arról, ami az egészségüggyel, és ami az oktatás- politikában történik, ami az idősek, nyugdíjasok életét nehezíti, és ami el- lehetetleníti a nagycsaládosokat,

– hogy nyilvánvalóan sokan meg- tapsolták a miniszterelnök beszédét, és cinkosan nem hozták azt nyilvános- ságra, pedig „vétkesek közt cinkos, aki néma”,

– hogy lehet úgy nyilatkozni száz- ezrek megmozdulásáról, hogy „majd megújják, és hazamennek”,

– hogy hallatlan cinizmussal egy- szerre rendelik meg városunk vezetői a kampányzárójuk meghívóját és a tu- domásukra jutott állítólagos „rendza- varás” miatt annak lemondását,

– hogy városunkban is annyi ígére- tet kaptunk, amiből semmi sem valósult meg akár kétszer négy év alatt se, csak egyházi életünk területén néhány példa: közoktatási és közművelődési megállapodás, Prohászka emlékmű rendbetétele, és még sorolhatnám. De nemcsak rólunk van itt szó.

Fáj, hogy azt állítják szélsőségesek vagyunk, és nekünk kell mindig véde- kezni, hogy ártatlanokat aláznak meg;

– hogy a zavargást keltőkkel és a provokátor rendbontókkal együtt ár- tatlanok vannak letartóztatva, köztük közösségeink tagjai is, nagycsaládosok is, akiket alapvető jogaikban is korlá- toznak.

Változást akarunk! Azt kérjük, hogy a morális válság szűnjön meg!

Legyen olyan kormányunk, amely- re minden állampolgár felnéz, melyet sem idehaza, sem külföldön nem ne- veznek hazugnak, inkább példaadó- nak az igazmondásra, áldozatvállalás- ra, kötelességteljesítésre, amelyet nem kell szégyellnie egyetlen magyarnak sem!

A miniszterelnök fogadja meg, any- nyi politikus és államférfi, annyi jó szándékú jobb- és baloldali ember ké- rését, követelését, és mondjon le!

Kezdjünk új korszakot városunk- ban is, az együttműködés, az adott szó betartásának korszakát, kezdjünk új úton járni, mely előre visz! Itt az ideje új emberrel az újrakezdesnek!

Demokratikus hagyományainkhoz hűen, közös hitünk gyökereiből erőt merítve, méltósággal, az igazság és a szeretet erejével maradjunk együtt! A békét őrizve és építve hűségesen tartsunk ki céljaink eléréséig!

A „halál és a hazugság kultúrája” halálra van ítélve!

Isten, áldd meg a magyart, Szent István népét!

Mária, oltalmazd népedet!

Böjte Csaba

Hiszem, hogy egy népnek joga van a bizalmat megvonni

2006. szeptember 21. 12:45

A tetteiért mindenkinek felelnie kell, a puskázó diáknak, a szabálytalan-kodó autóvezetőnek, az ablakokat betörő fiataloknak, és legfőképpen a méltóságát elvesztő miniszterelnöknek – írja Böjte Csaba atya levelében.

Kedves Testvérek!

Döbbsenten halogatók és nem írók beszámolókat életünkről, a gyerekeinkről. Úgy érzem, hogy kis sikereinkről, mindennapi győzelmeinkről, az új gyerekek befogadásáról, mindenről hallgatnom kell most, mikor Magyarországon ilyen komoly morális válság van.

Hallgatók, mert meglep az a mérhetetlen cinizmus, ami a magyar kormány első emberéből árad. Azt még tapasztaltam, hogy a puskázáson fogott gyerek próbálja az egész osztályt befeketíteni, csak hogy ő ne kapjon rossz jegyet, „más is puskázik”. Olyant is láttam, hogy a helytelenül vezető sofőr próbál kimosakodni, hogy más is hajtott gyorsabban a kelleténél, de olyant, hogy egy ilyen magas közméltóságot viselő személy azzal mosakodjon, hogy más is hazudik, tehát neki nem kell a dolgozatát visszaadnia, nem kell a hajtási igazolványát leadnia, az ország méltóságát, morális nagyságát jelképező bársonyszékből felkelnie, olyant el sem tudtam képzelni.

Amennyiben a Miniszterelnöknek elnézik a csalást, a hazugságot, akkor az összes csaló, puskázó diáknak joga van büntetés nélkül hazudni, akkor az utakon joga van bárkinek úgy vezetni, ahogy ő jónak látja, és sajnos akkor az embereknek joga lesz ablakokat bezúzni, rendőröket megverni, székházakat felgyújtani.

A tetteiért mindenkinek felelnie kell, a puskázó diáknak, a szabálytalan-kodó autóvezetőnek, az ablakokat betörő fiataloknak, és legfőképpen a méltóságát elvesztő miniszterelnöknek.

Tőlünk, kárpát-medencei magyaroaktól a történelem sok mindent elvett, de becsületünket, tisztességünket csak mi dobhatjuk oda. Tiszta szívvel imádkozom, hogy nemzetünk méltóságát politikusaink ne tapossák a sárba.

A morális törvények mindenkit köteleznek, és ez alól nincs kivétel, erre neveljük a gyermekeinket a templomainkban, iskoláinkban. Mindannyian azt szeretnénk, ha egy olyan kárpát-medencei magyar közösségben nőnének fel, ahol felemelt fővel, büsz-

kén mondhatnák, hogy ők becsületes, tisztességes magyar emberek.

Hiszem, hogy sok- sok diák becsületesen készül az órákra. Hiszem, hogy sok-sok autóvezető betartja a szabályokat, és azt is hiszem, hogy lehet becsületesen tisztességesen vezetni egy országot, közméltóságot viselni, ezt Szent István, Szent László és utánuk még nagyon sokan bizonyították. Hiszem, hogy a tanárnak joga van a csaló diákok megbüntetni, a rendőr-

nek joga van a szabálytalanul vezetőkhajtási engedélyét bevonni, és azt is hiszem, hogy egy népnek joga van a hazugságával büszkén kérkedő előjárótól a bizalmat megvonni. Szeretném ezt a hitemet nyugodt szívvel továbbadni a szeretettel hozzám bújó tisztá szívú gyermekeinknek.

Kisebb testvéri szeretettel imádkozom népem lelki megújulásáért.

Déva, 2006. szeptember 20.

Forrás: *erdely.ma*

A számla

Egy este, amikor anya a vacsorát főzte, 11 éves fia megjelent a konyhaajtóban kezében egy cédulával. Furcsa, hivatalos arckifejezéssel nyújtotta át a cédulát az anyjának, aki megtörölte kezét a kötényében, és elkezdte olvasni azt:

*a virágágyás kigyomlálásáért: 500 Ft; a szobám rendberakásáért: 1000 Ft;
mert elmentem tejért: 100 ft; mert 3 délutánon át vigyáztam
a kishúgomra: 1500 Ft; mert kétszer ötöst kaptam az iskolában: 1000 Ft;
mert mindennap kiviszem a szemetet: 700 Ft.*

Összesen: 4800 Ft.

Anyja kedvesen ráemelte fiára tekintetét. Rengeteg emlék toltult fel benne. Fogott egy tollat és egy másik cédulára ezeket írta:

*mert 9 hónapig hordtalak a szívem alatt: 0 Ft, az összes átvirrasztott
éjszakáért, amit a betegágyad mellett töltöttem: 0 Ft;
a sok-sok ringatásért, vigasztalásért: 0 Ft; könnycseppjeid felszárításáért: 0 Ft;
mindenért, amit nap mint nap tanítottam neked: 0 Ft;
minden reggeliért, ebédért, uzsonnáért, zsemléért, amit készítettem neked:
0 Ft; az életemért, amit mindennap neked adok: 0 Ft.*

Összesen: 0 Ft

Amikor befejezte, anya mosolyogva nyújtotta át a cetlit a fiúnak. A gyerek elolvasta, és két nagy könnycsepp gördült ki a szeméből.

Szívére szorította a papírost, és a saját számlájára ezt írta:

FIZETVE.

Október

Októberre azt mondjuk, hogy a Szűzanya hónapja. A rózsafüzér hónapja. A rózsafüzér imádság Mária köszöntése, az iránta való szeretetünk kifejeződése és az Ő segítségének kérése, kikönyörgése.

A mi hazánk Mária országa, ezt mindannyian tudjuk. Hallottuk már, tudjuk az eszünkkel. De belegondolunk-e gyakran ennek mélységébe?

Mária országa – Regnum Marianum... A Szűzanya nagyon szeret minket és gondoskodik rólunk. Ezt számtalanszor bebizonyította nekünk a történelem folyamán. Bizonyíték erre már Nemzetünk pusztá léte is. De mi is bizonyítjuk-e Iránta való szeretetünket nap mint nap?

A mi Istenünk úgy alkotta meg ezt a világot, hogy semmi sem megy magától. Mindenért meg kell küzdenünk. De azt mindenki tudja, hogy amiért megküzdött, arra aztán sokkal jobban vigyáz, azt sokkal jobban megbecsüli. A küzdelemhez eszközöket is kapunk a Mennyei Atyától. Ilyen eszköz például a rózsafüzér.

Idézzük II. János Pál pápánk szavait, melyeket 2002-ben a Rosarium Virginis Mariae c. apostoli levelében írt a szent rózsafüzérről!

„A rózsafüzér ugyanis – jóllehet jellegzetesen máriás imádság – lényegét tekintve krisztologikus. Alkotóelemeinek egyszerűségében sűrítve tartalmazza az egész evangéliumi üzenet mélységét, melynek mintegy rö-

vid összefoglalása. ... A rózsafüzérrel a keresztény nép beiratkozik Mária iskolájába, hogy bevezessék Krisztus arca szépségének szemlélésébe és az ő szeretete mélységének megtapasztalásába. A rózsafüzér által a hívő kegyelmek bőségét nyeri el, mintegy magának a Megváltó Anyjának kezéből.... A nehézségek, amelyek az új évezred elején a világ horizontján jelen vannak, arra a belátásra juttatnak, hogy csak a konfliktusok szereplői és a nemzetek sorsát irányítók szívét megváltoztatni képes égi beavatkozás ébreszthet bennünk reményt egy kevésbé sötét jövő iránt.”

A mi nagy-nagy lehetőségünk, hogy az eszköz a kezünkben van, és nagy-nagy felelősségünk, hogy ezt az eszközt használjuk is!

Nagy jelentősége van a közös imának. Krisztus maga hívta fel erre figyelmünket, amikor azt mondta, hogy „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok köztük.” Ez valami csodálatos dolog szintén! Hiába adunk az éhezőnek kenyeret, ha az nem akarja megenni, éhen hal mégis. Élünk a lehetőséggel, éljük az eszközeinkkel!

Ebben a szellemben hívunk és várunk mindenkit október folyamán minden hétköznapi és vasárnapi szentmise előtt fél órával közös rózsafüzér-imádságra!

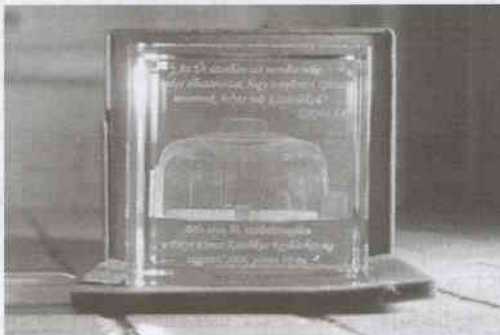
Szeretettel Schumicky Ildikó

**„Az Úr azonban azt
mondta neki:
mikor elhatároztad,
hogy templomot
építesz nevemnek,
helyes volt
a szándékod”**

(2Krón 6,8)

Béla atyát 90. születésnapja alkalmából a 2006. június 11-i szentmisén köszöntöttük fel. Ajándékként Budavári Zoltán egyházközségi világi elnök kedves szavain, Havas Vince egyházközségi gondnok virágcsokrán túl, egy a leendő templombelsőt három dimenziósan ábrázoló, gravírozott üveg kockát kapott az egyházközség tagjaitól.

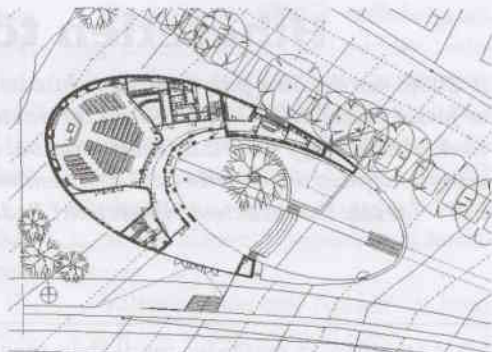
A 2006/2007-es tanévben már biztosan várható programjaink:

szeptember 24. (vasárnap)	Nyárbúcsúztató/(tan)évadnyitó
szeptember 29.–október 3. (péntek–kedd)	Kirchheimi vendégek fogadása
október 7. (szombat)	Zarándoklat Mátraverebély-Szentkútra „hajszoló” túra
október 28. (szombat)	Őszi kirándulás
november 5. (vasárnap)	Szent Imre-napi templombúcsú
adventi szombat esték (december 2., 9., 16., 23.)	Adventi gyertyagyújtás
december 3. (vasárnap)	Mikulás
december 16. (szombat)	Adventi családi délután
december 24.	Pásztorjáték
december 31.	Szilveszter
január 3. hete	Ökumenikus imahét
február 3. (szombat)	Családos farsang
február 17. (szombat)	Farsangi ifibál
március vége	Nagybőjti lelkigyakorlat
április 14. vagy 21.	Tavaszi kirándulás
április 28.–május 1. (szombat-kedd)	Pátyi Tavasz – búzaszentelés
május 20.	Elsőáldozás
június 16–19. (szombat–kedd)	Családos tábor
augusztus második fele	Nyári ifjúsági tábor

Tervezzük még:

december 2. (szombat)	Mikulás-túra
december 16–24.	„Szállást keres a Szent Család...”
március 1–4. (csütörtök–vasárnap)	téli tábor
április 9. (húsvéthétfő)	locsolóbál
május 24–28. (csütörtök–hétfő)	csíksomlyói zarándoklat

AZ ÚJ TEPLOMUNK ÉPÍTÉSI ENGEDÉLYE

2006. március 13. Az engedélyezési terveket hivatalosan beadtuk a Pátyi Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájába.

2006. május 2. Béla atya átvette az új templom építési engedélyét.

2006. május 8. Az új templom építési engedélyét a szomszéd a harangzúgásból és a megnövekedő forgalomból eredő ijedtségre és nyugalom zavarására, valamint az épület formájával való egyet nem értésre való hivatkozással megtámadta, élt fellebbezési jogával.

2006. május 9–22. Többszöri egyeztetési kísérleteink a szomszédal rendre sikertelenek maradtak, mivel a másik fél minden időpontot (még az általa javasoltat is) lemondott. Brezina Károly atya mindezek ellenére szóban megállapodott a szomszédal, ám ezt a megállapodást sem tartották be szomszédaink, az önkormányzat képviselő-testületéhez valótlanságokat és ránk nézve sértéseket tartalmazó beadvánnyal fordultak, a templom építési engedélye elleni fellebbezésüket nem vonták vissza.

2006. július 26. A Pest Megyei Közigazgatási Hivatal a templom építési engedélyéről szóló határozatot megsemmisítette és a pátyi elsőfokú építésügyi hatóságot új eljárás lefolytatására szólította fel, véleményünk szerint hajánál fogva előráncigált indokokkal, melyek közül a többség a pátyi műszaki csoport mulasztása.

2006. augusztus 4. Gutowski Robert építész tervezővel abban egyeztünk meg, hogy nem várva a pátyi műszaki csoportra, az általunk egyáltalán kijavítható pontokra tekintettel új engedélyezési tervdokumentációt állítunk össze.

2006. szeptember 4. Az új engedélyezési tervdokumentáció elkészült, hivatalosan beadtuk a Polgármesteri Hivatalba.

Reményi László
a templomépítést koordináló bizottság tagja

Hihetetlen történetek

A 2006. április 30-i pátyi országos búzaszentelő szentmise rádiós közvetítése józan ésszel nehezen felfogható történeteket eredményezett. Biztosak lehetünk abban, hogy az ország több sarkából a gondviselés sodorta mellénk és a templomépítés ügye mellé azokat az embereket, akiknek leveléből – név nélkül – idézek. Döbbenetes? Hihetetlen? Pedig igaz!

Reményi László
a templomépítést koordináló bizottság tagja

1. Láthatóan az évtizedes munkában megfáradt kezű asszony kézzel írt képeslapja Szegedről.

„Pátyról rádión közvetített 'Búzaszentelő Szentmise' szentbeszéd, finom énekkar, zene, olyan mély lelki hatással volt reám, hogy még este is gondolataimban Pátyon voltam. Hálás köszönet a szép lelki emlékért mindannyiuknak. Szerény adományomat templomuk építésére nagy szeretettel mellékelem.”

A képeslapot tartalmazó borítékból egy ezer forintos esett ki...

2. Az ország másik feléből, Szombathelyről érkezett levél

„Nemrégben a Kossuth Rádióban hallottam a búzaszentelés alkalmával közvetített szentmisét. Így értesültem templomépítési gondjaikról. Ismeretlenül, hisz sohasem fogok odajutni innét az osztrák határ közelségéből, szeretnék hozzájárulni az építési költségekhez. Kérem szíveskedjenek részemre egy csekket küldeni vagy hova, milyen számra, melyik bankhoz kell az összeget befizetni. Az átvétel után kérem a levélbeli értesítést a pénz megérkeztéről.”

Az alapítvány számlájára ötvenezer forint érkezett...

3. Vácról érkezett levél

„Tisztelt pátyi Plébános Atya! Hallottam a rádióban az április 30-án közvetített szentmisét Pátyról. A mise végén támogatást kért a hívőktől templomépítésre, mivel ott nincsen. Megspórolt pénzünket a feleségemmel elküldeném erre a nemes célra. Idős nyugdíjasok vagyunk, szívesen elküldenénk a pénzt, de pontos nevet és címet kérünk, amit a csekkre ráírhatunk, hogy megkapják biztosan. Várjuk levelét.”

Csekken érkezett ötvenezer forint...

Szögliget, 2006. június 16-19.

– hogy ez a nyár is jól kezdődjön...

...és gyorsan elkezdődjön – ki épp-hogy évváró után, ki még előtte, ki meg éppen helyette – nekivágtunk: irány a szögligeti Szalamandra-ház. A hely már sokunk számára ismerős. Az őszi kiránduláson, néhányan pedig télvíz idején már töltöttünk itt néhány napot, s mivel jól bevált, most megpróbáltuk az egész szálláshelyet bevenni. Sikerült is. Az előzetes enyhe túlfoglalás után végül – csecsemőtől a nagymamáig – ötvenegyneháyan vettük birtokba a teljes házat és az óriási kertet.

A falu határában, patak partján, a hegy lábánál épült turistaszállásnak már a környezete is megkapó, arról nem is beszélve, hogy a terep éppen családos táborunkra szabott „élettér”. Míg a női részleg a fák árnyékában teferélve pucolja a krumplit, a férfiak a tábortűzön bográcsban rotyogó húst felügyelik és a világ, benne egyházközségünk ügyeire is van gondjuk. A gondolatok ébredését, s az eszmecesterét patakban hűtött sör és egy-egy pohárka bor segíti. Eközben gyermekeink először csak vizesen, majd sáros-füvesen gázolnak a patakban és kergetik a labdát a réten.

Természetesen Czajlik Zoltán barátunk, minden kirándulásaink motorja és az Aggteleki Karszt jó ismerője nem hagyja, hogy csak ilyen lazán múlassuk időnket. Programlehetőség

pedig kínálkozik bőven a környéken: gyalog, két keréken, baba- és lovas-kocsival – szárazföldön, víz(b)en és barlangban. Míg az edzettebbek hegyi és bozótos szakaszokat is érintve körbekerekeznek a szomszédos falvak műemlék templomait, a „tartalékosok” a szádvari tanösvény végigjárásával próbálkoznak – sikertelenül. Derenk romkőzség omladozó falait egyetlen csapatban, gyalogosan próbáljuk meg bevenni – ide végül mindenki odaér. Ki előbb, ki később – ki a saját lábán, ki pedig a szülei vagy a nagyobb gyerekek nyakában.

Jól érezzük magunkat együtt. Egyre jobban megismerjük egymást és – a Vas Imre barlangba való bebocsátásra várva vagy éjszakánként a 6-8 ágyas szobákban – tanulunk alkalmazkodni is egymáshoz. Immár harmadik éve úgy látjuk, megéri. Máshol meg nem szerezhető élményekkel gazdagodunk, miközben gyermekeinkből is egymásra figyelő kis csapat érik.

Folytatjuk hát a hagyományt és jövőre már nem csak a tábor maga lesz a hagyomány, hanem – úgy tűnik – annak időpontja is. Ismét június 16-tól 19-ig (szombattól keddig) töltünk együtt négy napot.

Benyomásait lejegyezte:

Reményi Judit

Tervezett nagycsaládos kirándulás, 2007

(időpont: 2007. június 16–19.)

Helyszín: Körös-Maros Nemzeti Park és települései (Szarvas, Békésszentandrás, Kondoros, Cserkeszlő)

Szálláshely: Ifjúsági tábor, Sarvas, Rákóczi u. 3.

A tábor kb. 130 személyes, a kérdéses időpontban az egész terület a rendelkezésünkre áll. 80 fő helyezhető el a faházakban, a többiek sátrakban. A mosdók, zuhanyzók, WC-k közösek. Bográcsozásra, szalonnasütésre egyaránt van lehetőség.

Kikapcsolódási, sportolási lehetőségek: vízitúra a Holt-Körösön kenukölcsönzéssel (4 fő/kenu); kerékpártúra az új és egyre bővülő körös-völgyi kerékpárúton a kistérség falvaiba – megtekintve azok nevezetességeit; kerékpárral látogatás a békésszentandrás duzzasztónál – a hajószilip megtekintése működés közben, esetleg ki is próbálva azt; Sarvas nevezetességeinek megtekintése; látogatás (fél-egynapos program lehet) Cserkeszlőre, az ottani gyógyfürdőbe és élményparkba; rossz idő esetén Szarvasi Gyógyfürdő (fedett).

Árak (tájékoztató jellegű):

- sátorban fejenként 550 forint
- faházban első éjszaka 1550 Ft/fő/éj, a további éjszakák díja 1050 Ft/fő/éj
- 4 éven aluli gyermekek számára a szállás ingyenes

Mivel a tábor önkormányzati tulajdonban van, idegenforgalmi adót (300Ft/fő/éj) NEM KELL fizetni!

Kenek vannak (4 személyesek), jó állapotúak. Kölcsönzésük díja naponta 2000 Ft/kenu. Kerékpárkölcsönző viszont nincs a környéken.

Étkezés: A tábor saját konyhával, ételmezésvezetővel rendelkezik, így mindenfajta diétás igényt képesek teljesíteni. Előre meghirdetett menü van, attól eltérni nem lehet. Ez a diétázókra is igaz, tehát nem mi választjuk, mit eszünk. Az árak itt is ideiek, tehát az 5% ÁFA emelés és a januártól esedékes újabb gázáremelés esetleges költsége nélkül idei árakon egy normál adag ebéd 428 , egy vacsora 365 forint (mindkettő meleg). Extra adag esetén (de ez tényleg extra!) egy adag 745, illetve 616 forint.

Igény esetén reggeli is kérhető 290, illetve 358 forintért. A reggeli általában hideg, néha meleg (bundás kenyér, rántotta, hetente egyszer helyben dagasztott lángos – 3 db/fő).

További információval szolgál, a jelentkezéseket várja és gyűjti:

Kövágó István (Tel.: 343-889)

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség
térítésmentesen terjesztett
időszaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat
szívesen közlünk.